

Povídání s Janem - život poznáný

Jako dnes si pamatuji stav své mysli v ten den a v tom okamžiku, kdy jsem si uvědomil, že jsem dozrál do stavu volné komunikace se svou duší. V čase poté jsem mnohokrát opakovaně prožil, a věru rád, radostné překvapení z Daru, jímž jsem byl obdařen. Často jsem se přistihl při myšlence: "Je tomu skutečně tak, je to pravda?" Živě si vybavuji euforii prvních dní a mohu zpětně prožívat slastné "tetelení" duše při uvědomování si hloubky Daru volného, svobodného, niterného dialogu.

Retrospektivně si uvědomuji, jak jsem prožíval první týdny a měsíce po tomto pro mne dni "D" a intenzivně uvažoval, k čemu mi má zmíněný Dar posloužit. Tuto otázku jsem si v různých obměnách položil nescíslněkrát. Ptal jsem se v mnoha souvislostech a dnes vím, že si za takto vynaloženou energii a čas mohu jen poděkovat. Jsem přesvědčen, že jsem našel správnou odpověď. Jedinou možnou v souladu s Řádem.

Dospěl jsem k závěru, že zmíněný Dar není mým osobním majetkem, nemůže a nesmí sloužit k mému osobnímu prospěchu. Zavázal jsem se proto k úloze prostředníka. Být tím, kdo nabízí rozšířené obzory. Svobodnější způsob myšlení, nezatížený konvencemi a zažitými stereotypy. Tím, kdo vybudí touhu v druhých, povzbudí je v jejich snaze o porozumění, v jejich rozhodnutí nabízet se.

Od tohoto dne uplynulo již mnoho času, setkal jsem se s mnoha lidmi a již vím, co jsem vlastně věděl i v čase předchozím a co vlastně víme všichni. Hledáme svobodu bytí, lásku v srdci a očích bližních, hledáme rovnováhu duše v hmotném světě s hmotným tělem.

Nelze ode mne očekávat plané povzbuzování ani laciné sliby, kde najít kýženou pomoc. V podstatě jsem dosud s každým mluvil pouze o práci, o vlastní odpovědnosti za svůj život. Současně však i o hřejivém pocitu niterné svobody, který takovýto přístup k životu přináší.

Jak veřejná setkání, tak osobní konzultace směřují k jedinému - k uvědomění a převzetí osobní odpovědnosti za svůj život. Jednotlivostmi počínaje, celkem konče. V tomto ohledu mohu předat mnohé. Prošel jsem vlastní a do značné míry i bolavou školou života, ale nyní již také vím, jak sladce chutnají plody stromu poznání. Rád se o ně podělím s těmi, kteří netouží po rychlém pocitu úspěchu, ale po očistné koupeli v tůni Pravdy.

(J. Konfršt, březen 2006)